

TIỀN TUYÊN HẬU PHƯƠNG

LINH-TRANG phụ-trách * Bài vở Thơ xin gửi về: HỘP THƯ SỐ 4 * NHẬT BÁO TIỀN TUYÊN-SÀI GÒN

CẨM NGHI

Hạnh phúc mỏng manh

(TIẾP THEO)

Bà và tôi phần sự ở dưới bếp. Uất Hương chỉ biết làm gì trong khi chờ đợi người Du. Cả bà đứng lên lại ngồi xuống lòng bồn bồn mong chờ giây phút gặp người Du. Tiếng chuông xe đạp "leng keng" của anh tôi Nghi Du vấp xe đạp bên góc cây sồi đứng trước sân giếng sang sang.

Uất Hương ơ ơ có Nghi Du tới sao.

Uất Hương chạy ra lối bên ngoài xuống bếp thêm.

Một lần tôi đi mua muối. Không biết tôi đi mua muối, cô phải đi mua muối ngay ngoài đường nên cô này mới là một tội duy. Tôi mua muối về gần thì được lòng anh Nghi Du. Bà nói hay hơn tôi bên phần tử.

(CÒN NỮA)

SUY GẤM

Đàn bà - Đàn ông - Tình yêu - Cuộc đời

● CHUYỆN TỰ SỰ

□ Hạnh phúc là một người chủ không tính. Nhất là hạnh phúc của người khác.

Aldous Huxley

THƠ

Hoài vọng

anh có hẹn sao anh không đến nhà
em u hoài em chờ em chờ em chờ
em phần nào em chờ em chờ em chờ
em phần nào em chờ em chờ em chờ

em không khỏi mong chờ
từng giây phút
lệ mắt em chờ em chờ em chờ
từng giây phút
lệ mắt em chờ em chờ em chờ

Sao Nhí
(tốt nắng hồng)

(TIẾP THEO)

— Đẽo mịch cho ông bà cười
về ông bà cười, tôi không có ở
nhà đâu mà sự, đi máy thúng
mới về lại con nhỏ cưỡi ngựa
mình làm.

HỘP THƯ LINH TRANG

BACH HƯƠNG (Vùng đất Hoa Đỏ) em là loại hoa hồng trắng tinh khiết và đáng yêu lắm. Em làm sao phải đi đâu? Em cứ đến với tôi thân ái như các bạn các em ở đây. Em là loại hoa em càng đứng yêu chí suýt em cứ gửi bài về cho tôi, không cần điếm kiện gì cả, miễn em có cổ gắng và ý hướng, trong lòng em trung các tác phẩm của em là quý quá lắm. Em cũng có thể viết cho một người bạn chọn lọc em về viết thư và hợp với mục này, thì mới bài của em sẽ có nhuận bút 500đ để em đi ăn kem, chứ bài của em "thương".

Một thoáng băng khuê

● LÊ NGUYỄN HOÀNG

— Ông ác quá.
— Đùa chơi chứ tôi không băng băng thì làm gì có đám cưới, chẳng lẽ đầu để mà đi trước có đầu.

— Ông bắt hiểu quá.
— Khanh kết tội tôi tội quá nhiều.

— Thì tại ông có tội.

— Nhưng tình yêu mà, Khanh có người yêu không?

— Không?

— Nếu gì mà không hiểu được những người yêu nhau. Khanh buộc tôi bắt tội hiểu về chữ bẻ ngoặc của anh này.

— Ông là một công tử ông?

— Tôi chịu, tình yêu làm chúng tôi mù quáng cả tưởng đã lỡ thì đi sao lại băng băng thì, ai mà làm cho anh nghĩ đến băng băng, thật là ông bà xưa khó tính.

— Ông hiền mà gớm quá.

— Nửa đi, tội tôi đâu mà nhiều quá.

— Thì ông nghĩ em phải không?

LINH NHÂN TIN

Trung sĩ Trích minh Luyện, trước ở KBC 4013 xuất viện này về đâu? Tin cho gia đình có (hoặc thư cho Trích viết) Huân KBC 4454-BCH.

HUYỀN V MEO trước ở Tân Bình cho B2 Huỳnh văn Rô ở An Lạc biết tin.

KHUU V BÊ KBC 4511 mong tin bạn là Lâm V Giàu trước ở KBC 4794.

LUU V BAY trước ở Ba Xuyên cho Lưu văn Án KBC 4540 biết tin.

Nhiệm tin cho cha là ĐỒ VÂN DI ở Phong Dinh biết, con là ĐỒ văn Sáu ở Bình Dương vẫn mạnh.

BÙI MINH CHIẾU ở 159/ 24 Đ. thành Nhân Lộ (tốt) nhân tin cho con là Lê V Liêm trước ở KBC 4540. Rất mong tin con.

Giờng thơ

Hùng Việt

sưu tầm * phiên dịch * sáng tác * bình luận
● LAN- GIANG

Bài thơ miền Nam

Ai nghe đây lời Quê hương tha thiết
Đặt miền Nam vào một trời hoa tươi
Hoa Cờn hoa hoa Dân chủ ngợp trời
Đường nhân nghĩa mở ra do cuộc sống
Đường Nhân Nghĩa mở ra do cuộc sống
Đường Nhân Nghĩa mở ra do cuộc sống
Đường Nhân Nghĩa mở ra do cuộc sống

Giáo bài phủ sa trắng Bến Lức
Lương cây thơm nước đất Long Xuyên
Biên hòa buổi ngọt đang tình nhớ
Sóng nước Đồng Nai vờ mặt thuyền
Dừng chân nơi ngấn
Mây lồng có liễu

Tiếng hát dâng quê vọng gió chiều
Ra đi xây dựng một tin yêu
Thương về xứ mẹ mai mùa nắng
Cỏ cắt thôn hè nuôi Bắc liền

Mơ mơ Đường xóm Hàng
Tre thêm rụng màu xanh
Lúa thơm đồng sữa mẹ
Nhưng đó đây

Còn bừng bừng lửa chiến tranh
Cho nên con một quyết
Đeo khăn súng đánh trình

Đuôi quạ giới thiệu quen xóm làng
Giáo vùng Miền Nam ruộng lúa tươi
Con vui với một cuộc đời thắm trang
Ôm con lòng mẹ chứa chan

Vui nhà yên ổn vui con lại về
Giáo đồng quê một bình hoa tươi
Năm con một niềm niềm cười
Con tôi xứng đáng một người nam nhi

Thầy Giang và Bài Thơ

Độc bài thơ trên, chúng ta cảm thấy lòng tràn ngập
hành động và người trai nước Việt. Họ là những người
sống hiện hoàng cường cảnh gia đình ấm cúng, giữa thời
đất nước yên vui. Nhưng khi có chiến tranh, họ luôn luôn
biết quên mình vì nghĩa vụ, đeo gươm súng lên đường để
bảo vệ lãnh thổ.

Quán thơ nghiệp chiến khi nào có thể dứt chỉ ở miền Nam.

THƠ CỦA EM

Hồn thơ

những cơn gió thổi qua
ôm ấp mộng tưởng
vội vội buồn buồn
mộng ước tuổi thơ
sanh mồn hồn phôi lãng

như mây lành buổi sáng
bóng khuê trở lại thanh hương
lên cơn lòng tưởng
nhớ như một giấc mơ
tuyệt vời không tưởng
như một giấc mơ
đim dìm dưới ánh nắng

Mạc Thanh Huyền
mười hai tại St Joseph
tên từng tuổi trẻ

Em và thu

áo trắng

em trong áo trắng
đang đứng trước
những chiếc nắng sớm
thương tháng ngày
tháng ngày mơ mộng
nay

cho em tìm thấy mộng
học thơ
cho em tìm thấy mộng
học thơ

Học sinh
Mạc Thanh Huyền
10 B 2 St Joseph

KHUÔN VƯỜN CỦA TUỔI THƠ

★ HOÀNG-ANH và PHẠM-NGỌC TỐC DÀI CHỮA SỚC

Y NGHĨ HỒNG

KHÚC TRẦM RU

★ Ngàn thương yêu đến Mai-Thy-Tâm của em nhĩ Ái-Quỳnh

Những ngày cuối xuân, nắng
vàng gay gắt, em ngồi đây lơ
lửng, nhớ đến anh với cái
kỷ niệm ngày gặp em những
ngày tháng xa xưa. Xa em thật
rồi sao Tâm? Chắc là Tâm
ngồi cạnh em giờ bỏ trống. Có
hộp thư em gửi cho anh.

bảo giờ Tâm hiện hữu ở đó
nữa hay không?

Một ngày nào đó đưa quen
nhau, thật không tưởng có
ngày lại gặp được em, thật
thật đó thương yêu đôi kính
thương, chắc rằng kính kính
và với dòng tiền làm trên đó
mà phôi mới văn của trong
ngày trí nhớ em đây.

Còn đây những buổi sáng

TÌM NGUYỄN NHÀ :

ÔNG NGUYỄN VĂN VINH

gặp (người Bắc đi cư) đã thất lạc từ năm 1945 ở
Saigon. Ông là đầu hầy liên lạc với chị ruột là bà Ng-
thị Nguyệt tại số 189/36B Lê lai Thố Saigon 10 (ngà-
bây).

THƠ CỦA EM

Hồn thơ

những cơn gió thổi qua
ôm ấp mộng tưởng
vội vội buồn buồn
mộng ước tuổi thơ
sanh mồn hồn phôi lãng

như mây lành buổi sáng
bóng khuê trở lại thanh hương
lên cơn lòng tưởng
nhớ như một giấc mơ
tuyệt vời không tưởng
như một giấc mơ
đim dìm dưới ánh nắng

Mạc Thanh Huyền
mười hai tại St Joseph
tên từng tuổi trẻ

Em và thu

áo trắng

em trong áo trắng
đang đứng trước
những chiếc nắng sớm
thương tháng ngày
tháng ngày mơ mộng
nay

cho em tìm thấy mộng
học thơ
cho em tìm thấy mộng
học thơ

Học sinh
Mạc Thanh Huyền
10 B 2 St Joseph

THƠ CỦA EM

Hồn thơ

những cơn gió thổi qua
ôm ấp mộng tưởng
vội vội buồn buồn
mộng ước tuổi thơ
sanh mồn hồn phôi lãng

như mây lành buổi sáng
bóng khuê trở lại thanh hương
lên cơn lòng tưởng
nhớ như một giấc mơ
tuyệt vời không tưởng
như một giấc mơ
đim dìm dưới ánh nắng

Mạc Thanh Huyền
mười hai tại St Joseph
tên từng tuổi trẻ

Em và thu

áo trắng

em trong áo trắng
đang đứng trước
những chiếc nắng sớm
thương tháng ngày
tháng ngày mơ mộng
nay

cho em tìm thấy mộng
học thơ
cho em tìm thấy mộng
học thơ

Học sinh
Mạc Thanh Huyền
10 B 2 St Joseph

Độc bài thơ trên, chúng ta cảm thấy lòng tràn ngập
hành động và người trai nước Việt. Họ là những người
sống hiện hoàng cường cảnh gia đình ấm cúng, giữa thời
đất nước yên vui. Nhưng khi có chiến tranh, họ luôn luôn
biết quên mình vì nghĩa vụ, đeo gươm súng lên đường để
bảo vệ lãnh thổ.

Quán thơ nghiệp chiến khi nào có thể dứt chỉ ở miền Nam.

